

Bruch, Z R Ph XXXIX (1919) p 210 (Datoresc această indicație amabilității d-lui Al Rosetti).

Sântem îndreptățiti să despărțim cuvântul românesc și albanez *baltă*, *balt* de etimonul iliro-balcanic **palta*, atașându-l etimonului slav, fără să pierdem din vedere că etimonul iliric poate fi la origine identic cu cel slav

GR NANDRIŞ

III

Cel mai vechiu calendar românesc.

In Bibliografia românească, tomul II, p 48, Bianu și Hodoș înregistrează cel mai vechiu calendar românesc tipărit la Brașov, prin osteneala Dascalului Petcu Șoanul, la anul 1733

Domnului Gh Bogdan-Duică, dând peste niște note ale cronicarului săs din Brașov Thomas Tartler, i „se pare că după Petcu Șoanul a venit tipograful autodidact Popa Petre, care, făcându-și o tipografie primitivă, a încercat un calendar *încă necunoscut nouă*” — „Dascălul Petcu Șoanul și Popa Petre sănt două persoane, nu una”, zice tot d-l Duică¹⁾ Așa dară avem nu numai două nume deosebite · Petcu și Petre, dar și două funcțiuni deosebite dascăl și popă, ceea ce a făcut pe Dl Bogdan-Duică să credă că avem a face cu două persoane și cu două calendare Cu toate acestea, dascălul Petcu Șoanul, care a tipărit calendarul apărut la anul 1733 și popa Petre din Șchei, despre care scrie Thomas Tartler patru ani mai târziu, la anul 1737, că a avut o tipografie în care a tipărit mai întâi un calendar cu litere tăiate în plumb și lipite pe o scândură, iar mai târziu a început să și toarne litere, e una și aceeași persoană

Mai întâi să lămurim chestiunea cu cele două funcțiuni de dascăl și de popă La anul 1733 Petcu Șoanul era dascal la biserică Sf. Nicolae din Șchei Brașovului. La anul 1735,

¹⁾ Cf *Tara Bârsei*, a 1929, No I, p 76—78 Interesantele note ale cronicarului Tartler sănt traduse acolo în întregime de D-l Bogdan-Duică

Decembrie 14, „Vlădică sărb Nicanor Proin, episcopul Cruședolu lui, venind la Brașov, trimis de la părintele mitropolitul Belgradului Vichentie Ioannovici, cu patent împăratesc și cu pașuș de la Măria sa ghinerariul Vallis, ceind oarece ajutori, pentru un reghement nou ce au lăsat împăratul ca să facă naționul de ritul grecesc, prin socotința orășanilor, au popit pe pop(a) Petcu Șoan”¹⁾ Prin urmare autorul calendarului apărut la 1733 la data când scrie Tartler nu mai era dascăl, ci popă Deci chestiunea celor două funcțiuni e lămurită

Ce privește a doua chestiune cu cele două nume deosebite, putem face dovada că popa Petcu — ceea ce se pare foarte curios — e numit, probabil numai de streină, și Petrus Anume în „series Parochorum”, cuprinsă în cronică latinească a Doctorului Vasile Popp, se înregistrează ca al 39-lea preot la biserică Sf Nicolae din Șchei Petku (Petrus IV), mort la anul 1740²⁾ Din istoria și documentele bisericii se poate constată cu siguranță că la epoca care ne interesează nu era nici un preot acolo cu numele Petre

Din cele premergătoare nu mai începe nici o îndoială că Dascalul Petcu Șoanul și popa Petre sănt una și aceeași persoană și că cronicarul sas Thomas Tartler, în notele sale, vorbește de calendarul tipărit de Dascălul Petcu Șoanul la anul 1733, care e deci cel mai vechi calendar românesc, după datele care ne stau la dispoziție până astăzi

Întru cât din notele cronicarului sas, precum și din unele însemnări din Istoria bisericii Sf Nicolae se vede că nu puțină vâlvă au strârnit — cum era de altfel și natural — încercarea îndrăzneață a dascălului Petcu în arta tipografiei și cele cuprinse în calendarul redactat de el, merită să ne ocupăm puțin de familia Șoanul și, în special să adu-

¹⁾ *Istoria Besearcei Șcheiarilor Brașovului*, publicată de Sterie Stînghe, Brașov, 1899, pp 131 și 133

²⁾ Ion Mușlea *Viața și operile Doctorului Vasile Popp (1789—1842)* Anuarul Institutului de Istorie Națională, vol V, p 156 Data morții e greșită cu un an, după cum vedem din Istoria Besearcei, p 164, unde se notează „1741 Mai 31 s-au pristăvit pop(a) Petcu Șoan puțin bolind”

năm aici tot ce știm despre autorul primului calendar românesc

Numele Șoanul, scris și Șoanu, Șohanu^[1] sau, cu ortografie germană, Schoanul, se găsește de repetite ori în documentele brașovenesti Șoanii erau o familie mare, de frunte, care a dat jurați la biserică Sf Nicolae atestați încă de pe la sfârșitul secolului al 17-lea Ion, Radu, Costea și alții^[1]) Despre Petcu Șoanul știm că era dascal la anul 1731, când a și început „a face tipografie”, în care și-a tipărit calendarul, s'a popit la anul 1735 și a murit la anul 1741 Mai știm și aceea că a luat învățătură de la popa Statie Gridovici, om cu multă carte și foarte umblat^[2]) În Istoria bisericii Sf Nicolae, la p 100, aflăm următoarele „1731 au început a face typografie Petcu Șoanu dascalul, lucru care el nu văzuse nicări și au tipărit niște calendare^[3]), în care au pus niște lucruri a zodiilor, cine când se va naște cum va fi, care izvod l-au luoat de la pop(a) Statie, ce aceale găcitură beseareca pravoslavnica nu le primeaște”

Tot din istoria bisericii, p 139, aflăm că popa Petcu eră să intre la 1736 în bucluc mare cu „pateru papistaș”, deoarece botezase un copil al unui țigan care trecuse la papistaș, dar a cărui mamă rămașese ortodoxă

Hiperurbanism fonetic în documente vechi.

Pe la 1700, în timpul domniei lui Constantin Brâncoveanu, eră „mare județ al cinstitei cetăți a Brașovului” Georg Jeckel În nenumăratele scrisorri domnești adresate acestuia, numele lui e redat mai rar subt o formă core-

^[1]) Cf *Documente privitoare la trecutul Ramânilor din Schei* publicate de Dr Sterie Stînghe, vol I—V, și *Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt*, vol V, p 118)

^[2]) Cf și notele traduse de D-l Bogdan-Ducă din Thomas Tarler în Tara Bârsu, 1 c

^[3]) Din această notă s-ar părea că a tipărit mai multe calendare, despre care noi n'avem știre